

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/657/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215231249
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Hrebíčková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7215231249.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Petrou Hrebíčkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: S. K., W.. X.X.XXXX, F. T. W.. X, XXX XX V., o zaplatenie 1.218,63 eur s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Žalobu o zaplatenie sumy 1.218,63 eur s príslušenstvom zamieťa.
- II. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 5.060,18 € s prísl. a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrela dňa 31.7.2007 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ku ktorej bol vedený účet č. XXXXXXXX a žalovanému ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu bol schválený úverový rámec vo výške 2.550 € so štandardnou mesačnou splátkou 85 € a s dohodnutým úrokom vo výške 16,50 %. Žalovaný si neplnil povinnosti zo zmluvy, preto veriteľ ku dňu 10.9.2015 vystavil nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.8.2015 vo výške 5.060,18 €, ktorá pozostávala z istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku.

2. Žalovaný okrem toho, že namietal, že zmluvu nepodpísal on, ale jeho bývalá manželka, namietal premlčanie nároku a žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 225,94 €. Uviedol, že poslednú splátku uhradil 18.9.2012 a následne si mohol žalobca uplatniť svoje právo na súde. Tým, že žalobca sa nedomáhal svojho nároku na súde odo dňa 18.9.2012 do dňa 18.9.2015, stal sa dlh premlčaným dňom 19.9.2015. Navyše v zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky, preto ide o zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú a žalobca sa preto na jeho úkor obohatil o 225,94 €, ktoré žiadal vydať.

3. Uznesením sp. zn. 15C/657/2015-75 z 18.10.2017 súd pripustil zmenu žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu Všeobecnej úverovej banky a.s. vstúpil do konania ako žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava. Tento upresnil, že na základe zmluvy uzavretej dňa 31.7.2007 pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 995,81 € (30.000,- Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok po 33,19 € (1.000,- Sk). Na základe žiadosti žalovaného z 12.5.2009 bol úverový rámec navýšený na sumu 1.500 € s pravidelnou mesačnou splátkou 50 € a dňa 22.4.2010 bol opäť na základe žiadosti žalovaného úverový rámec navýšený na sumu 1.950 € s pravidelnou mesačnou splátkou 65 € a dňa 14.1.2011 na sumu 2.550 € s pravidelnou

mesačnou splátkou 85 €. V ďalšom podaní oznámil, že z platobnej histórie vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpal celkovo sumu vo výške 6.875 e a uhradil sumu 5.647,08 €. K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol, že plynutie premlčacej doby nemožno samo o sebe bez ďalšieho odvodzovať od dátumu neuhradenia finančných prostriedkov žalovaným, nakoľko je nutné, aby veriteľ aj využil svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, čím sa jeho právo stáva nárokom a k tejto skutočnosti došlo vyhlásením predčasnej splatnosti dlžného zostatku dňa 2.11.2012. Žalobca predtým, ako dlžníka vyzval na plnenie, si nemohol uplatniť svoj nárok. Premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, nakoľko žalobcovo právo nebolo „actio nata“. Zároveň uviedol, že žalobu berie čiastočne späť v sume 3.832,26 € s prísl. a žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť mu 1.227,92 € spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 16.9.2015 do zaplatenia. Táto suma podľa žalobcu je rozdielom medzi čerpanými a uhradenými finančnými prostriedkami.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 15C/657/2015-186 zo dňa 5.10.2018, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.218,63 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % od 16.9.2015 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50 € počnúc mesiacom január 2019, vždy do 30. dňa v mesiaci až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. V časti o zaplatenie 3.832,26 € konanie zastavil a v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. Žalovanému náhradu rov konania nepriznal.

5. Krajský súd v Košiciach na základe odvolania podaného žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie uznesením č.k. 11Co/160/2019-241 zo dňa 19.5.2020 zrušil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.218,63 eur s prísl. a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Výrokom II. odmietol odvolanie proti výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie 3.832,26 eur a výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa opomenul zaoberať návrhom žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého podľa jeho názoru z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktoré raz uviedol v sume 225,08 eur a druhýkrát vo výške 225,94 eur. Z rozsudku súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, ako tento návrh súd posúdil, či ho považoval za nedôvodný alebo za obranu žalovaného. Ďalej odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie sa opomenul zaoberať otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, konkrétne, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo zmluvy o postúpení pohľadávky, teda či bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov. Napokon bolo súdu prvej inštancie vytknuté aj nesprávne posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby v prípade celého predčasne zosplatneného dlhu.

6. Predmetom konania po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumu 1.218,63 eur s príslušenstvom.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal žalobcu cestou jeho právneho zástupcu a žalovaného. Žalobca sa nedostavil na pojednávanie, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti podľa § 180 CSP. Žalovaný na pojednávaní upresnil, že si uplatňuje voči žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 225,94 eur. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že predčasná splatnosť bola vyhlásená pre splátku splatnú v októbri 2012, ale presný deň splatnosti uviesť nevedel. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a na základe týchto dôkazných prostriedkov zistil skutkový stav veci:

8. Na základe Žiadosti žalovaného o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 uzavrel so žalovaným dňa 31.7.2007 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo: XXXXXXXX. Na predmetnej platobnej karte bol predschránený úverový rámec vo výške 995,81 eur, so splátkou 33,19 eur mesačne, úrokom vo výške 16,20 % ročne. Súčasťou Zmluvy o vydaní a používaní platobnej kreditnej karty VÚB, a.s. boli Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. účinné od 1.7.2006. Na základe žiadosti žalovaného z 12.5.2009 bol úverový rámec navýšený na sumu 1.500 € s pravidelnou mesačnou splátkou 50 € a dňa 22.4.2010 bol opäť na základe žiadosti žalovaného úverový rámec navýšený na sumu 1.950 € s pravidelnou mesačnou splátkou 65 € a dňa 14.1.2011 na sumu 2.550 € s pravidelnou mesačnou splátkou 85 €.

9. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému (špecifikovanú v Prílohe č. 1 k zmluve) žalobcovi.

10. Z listu Slovenské kreditné karty zo dňa 10.10.2012 adresovaného žalovanému vyplynulo, že odosielateľ Slovenské kreditné karty upozornil žalovaného, že je v omeškaní s úhradou troch mesačných splátok vo výške 250 eur zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX, pričom celková dlžná suma predstavovala 2.734,01 eur. Vyzval ho k okamžitej úhrade dlžnej sumy a upozornil ho na možnosť zosplatniť celý dlžný zostatok.

11. Z listu Slovenské kreditné karty zo dňa 2.11.2012 adresovaného žalovanému vyplýva, že odosielateľ Slovenské kreditné karty vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku na kreditnej karte Quatro vo výške 2.806,82 eur. Žalovaného zároveň vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Výzvu sa vrátila žalobcovi 9.11.2012 z adresy žalovaného- Pasteurovo nám. 3 s označením adresát neznámy.

12. Z výpisu z kreditnej platobnej karty Quatro zo dňa 10.9.2015 vyplývajú jednotlivé zrealizované transakcie žalovaného v celkovej výške 5.647,08 eur ako aj debetný zostatok na tejto karte vo výške 10.707,26 eur.

13. Uznesením č.k. 15C/657/2015-75 zo dňa 18.10.2017 súd pripustil zmenu na strane žalobcu, tak že žalobcom sa stala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

14. Súd zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa týchto právnych predpisov:

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „ZoSÚ“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 3 ods. 1,2 ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 879j Občianskeho zákonníka (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2008), ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008;

vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka 9) alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

26. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaným, titulom ktorej si žalobca uplatňuje pohľadávku je spotrebiteľskou zmluvou o úvere (revolvingový úver) s poukázaním na postavenie subjektov, ktoré ju uzatvárali. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatváral Spotrebiteľskú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný ako dlžník je spotrebiteľom, ktorý nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákonné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

27. V ďalšom sa súd zoberal aktívnou legitimitáciou žalobcu. Aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo uplatňovať si ten-ktorý konkrétny hmotnoprávny nárok. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2Cdo/205/2009). Nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitimitáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi; je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky (porov. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo/49/2008 zo dňa 14.05.2008, sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009 a najnovšie tiež, sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.07.2012, č. k. IV. ÚS 337/2012-19).

28. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia ("...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť"), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo". Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky, uvedené v tomto ustanovení, splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex officio. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné.

29. Citované zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách deklaruje, že výzva banky pred postúpením pohľadávky musí byť listinou banky adresovanou klientovi, obsahujúca výzvu na úhradu konkrétneho (vo výzve určeného) dlhu a že táto listina musí byť dlžníkovi doručená a musí mu byť daná možnosť primerane na výzvu reagovať. V preskúmvanej veci žalobca predložil súdu jednak list Slovenské kreditné karty zo dňa 10.10.2012, ktorý obsahoval výzvu na splatenie zostatku dlhu, avšak žalobca nepreukázal jeho doručenie žalovanému a list Slovenské kreditné karty zo dňa 2.11.2012 - vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu, ktoré sa vrátilo z adresy žalovaného (č.l. 209) XXXXXXXXXa vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 2.1.2014.

30. Vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu zo dňa 2.11.2012 (č.l. 147, 207), aj keď nie je výslovne formulované ako výzva, by bolo možné považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pokiaľ by bolo dostatočne určité a zrozumiteľné. Listina, predložená žalobcom, označená ako vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku, však tieto požiadavky nespĺňa, keďže z nej najmä nie je zrejmé, že ide o výzvu banky. Celková forma tejto listiny môže skôr vyvolať dojem, že ide o list od subjektu, ktorý nemá nič spoločné s bankou, a preto nie je potrebné venovať tomuto listu pozornosť. Listina je v záhlaví veľkými písmenami označená "Slovenské Kreditné Karty" (čo nie je označenie banky a ani inej fyzickej ani právnickej osoby). Nad podpismi je síce uvedené "za VÚB, a.s.", avšak toto označenie nezodpovedá požiadavke zrozumiteľnosti, keďže sa tam neuvádza obchodné meno banky tak, ako je zapísané v obchodnom registri. V listine tiež nie je jednoznačne identifikované, vo vzťahu k akej zmluve dochádza k vyhláseniu predčasnej splatnosti (nie je tam uvedené slovné označenie zmluvy, ani dátum jej uzavretia). V päte tejto listiny je označenie "CFH, a.s.", čo by mohlo byť považované za označenie vystaviteľa tejto listiny - aj z tohto pohľadu je možné konštatovať, že nejde o výzvu banky, ale inej právnickej osoby. Aj keď v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro je uvedené "Za VÚB, a.s.", je to uvedené extrémne malým a ťažko čitateľným písmom, okrem toho, aj keby bolo dlžníkovi známe, že za banku pri podpise zmluvy konal sprostredkovateľ, neznamená to, že tento sprostredkovateľ je oprávnený aj na ďalšie úkony, ktoré predstavujú správu úveru, a teda patria do rozsahu bankovej licencie, ktorú sprostredkovateľ nemá.

31. Napokon ani výzva k úhrade zo dňa 10.10.2012 adresovaná žalovanému nie je výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Listina, predložená žalobcom, označená ako výzva k úhrade, však tieto požiadavky nespĺňa, keďže z nej najmä nie je zrejmé, že ide o výzvu banky. Celková forma tejto listiny môže skôr vyvolať dojem, že ide o list od subjektu, ktorý nemá nič spoločné s bankou, a preto nie je potrebné venovať tomuto listu pozornosť. Listina je v záhlaví veľkými písmenami označená "Slovenské Kreditné Karty" (čo nie je označenie banky a ani inej fyzickej ani právnickej osoby). Nad podpismi je síce uvedené "za VÚB, a.s.", avšak toto označenie nezodpovedá požiadavke zrozumiteľnosti, keďže sa tam neuvádza obchodné meno banky tak, ako je zapísané v obchodnom registri. Preto súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok medzi bankou a žalobcom bola v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky žalovaného neplatná pre rozpor so zákonom (nenaplnenie zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky) a žalobca tak nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní. V päte tejto listiny je označenie ". T. Vedúca oddelenia správy pohľadávok", čo by mohlo byť považované za označenie vystaviteľa tejto listiny - aj z tohto pohľadu je možné konštatovať, že nejde o výzvu banky, ale inej právnickej osoby. Aj keď v Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro je uvedené "Za VÚB, a.s.", je to uvedené extrémne malým a ťažko čitateľným písmom, okrem toho, aj keby bolo

dlužníkovi známe, že za banku pri podpise zmluvy konal sprostredkovateľ, neznamená to, že tento sprostredkovateľ je oprávnený aj na ďalšie úkony, ktoré predstavujú správu úveru, a teda patria do rozsahu bankovej licencie, ktorú sprostredkovateľ nemá. Okrem toho treba podotknúť, že u tejto listiny ani nebolo preukázané, že bola žalovanému doručená.

32. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 2.11.2012 a výzva k úhrade zo dňa 10.10.2012 predložené žalobcom nie sú výzvami banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

33. Súdu sa žiada ešte dodať, že pôvodným žalobcom v tomto konaní bola Všeobecná úverová banka, a.s. a k postúpeniu pohľadávky došlo až v priebehu konania, v dôsledku čoho súd na návrh uznesením č. k. 15C/657/2015-75 zo dňa 18.10.2017 pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil súčasný žalobca - EOS KSI Slovensko, s.r.o. Je však potrebné uviesť, že hoci súčasťou rozhodovania o návrhu na zmenu žalobcu je aj preskúmanie dôvodu na túto zmenu - v tomto prípade zmluvy o postúpení pohľadávky, na účely zmeny žalobcu súd neskúma podrobne všetky okolnosti sporu. Skúma len to, či zmluva o postúpení pohľadávky je skutočne prejavom vôle oboch zmluvných strán, teda, či z tejto zmluvy v spojení s návrhom na zmenu žalobcu vyplýva, že pôvodný žalobca chce z konania vystúpiť a namiesto neho chce do konania vstúpiť nový žalobca. To, či tento nastupujúci žalobca má (bude mať) aktívnu vecnú legitímáciu pre dané konanie, súd v štádiu konania o návrhu na zmenu žalobcu neskúma - je vecou nastupujúceho žalobcu, do akého konania vstupuje (rovnako ako keby sám podal novú žalobu v tej istej veci). Teda uznesenie, ktorým súd pripúšťa zmenu žalobcu, neznamená, že súd má za to, že nastupujúci žalobca je aktívne vecne legitimovaný.

34. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie sumy 1.218,63 eur s príslušenstvom zamietol.

35. Nárok žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 225,94 eur súd považoval za obranu žalovaného (kompenzačnú námietku), nakoľko žalovaný si voči žalobcovi uplatnil menej, než čo žiada žalobca, avšak nakoľko súd zamietol nárok žalobcu v celom rozsahu, nebolo potrebné sa už touto kompenzačnou námietkou zaoberať.

36. Nakoľko dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd sa už nezaoberal posúdením, či došlo k premlčaniu žalobcovho nároku.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný mal plný úspech v konaní, patril by mu nárok na náhradu trov konania. Nakoľko mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

40. Podľa § 396 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

41. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

42. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, patril by mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko mu však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, súd mu ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.